

лиралъ *първата печатница* въ Севлиево. Дветѣ църкви станали източника за духовна просвѣта и култура, тъй като, освенъ проповѣдитѣ отъ амвонитѣ, държали сж се и специални „*дамаскини*“ отъ учителитѣ за поука и просвѣта.

Но най-свѣтлия фаръ и източникъ на просвѣта е създавъ ученолюбивиятъ и родолюбивиятъ севлиевски гражданинъ *Хаджи Стоянъ Зуреолу*, който съ свои собствени сръдства е издигналъ въ широкия дворъ на църквата „Св. пр. Илия“ въ 1844 год. едно голѣмо и солидно двуетажно училище, което и сега сжествува и носи неговото име. Съ съграждането на това училище той е построилъ и цѣла една чаршия отъ дюкяни, наречена „чехларска хроста“, отъ наемитѣ на която да се поддържа училището и издържатъ учителитѣ. За пръвъ учителъ въ новосъграденото и единствено училище *Хаджи Стоянъ* е извикалъ и условилъ известния тогава *Петко Рачевъ Славейковъ*, на когото плащалъ пакъ отъ собственитѣ си сръдства. Съ идването си като учителъ П. Р. Славейковъ е създавъ *нова ера* въ образованието и възпитанието: за пръвъ пътъ той въвелъ писането на пѣськъ, на плочи и съ мастило и почналъ да предава на децата: свещена история, българска история, смѣтане, писане и гимнастика. Съ увеличаване на децата-ученици сж се увеличавали и учителитѣ. Съучителъ на П. Р. Славейковъ е билъ даскалъ *Никола Ивановъ Гайдарджиолу*, а следъ напушането на Славейкова идва учителътъ *Маринъ попъ Софрониевъ*, родомъ отъ гр. Ловечъ. Последниятъ се е проявилъ като *голѣмъ реформаторъ въ учебното дѣло*: разпредѣлилъ ученицитѣ на отдѣления и класове, изхвърлилъ наустницата, евангелието и свѣтчето като учебни предмети, наредилъ годишна програма за всички отдѣления и класове, отворилъ *отдѣлно девическо училище*, въ което първитѣ жени-учителки сж били: *Елена х. Ангелова* и *Стефанка Иванова*, и пръвъ той е далъ идеята въ 1860 год. да се празнува тържествено празника на нашитѣ учители и просвѣтители — братята Св. Кирилъ и Методий. Все по това време като другаръ на *Маринъ п. Софрониевъ* е билъ условенъ за учителъ и *Кръстю Денчевъ Сухиндолски*, който е билъ добъръ черковенъ пѣвецъ. Съ увеличаването числото на ученицитѣ и на учителитѣ се почувствувала нужда отъ особенъ *училищенъ съветъ*, въ който сж влизали най-виднитѣ и ученолюбиви севлиевски граждани. Въ началото на 70-тѣ години *Хаджи Стояновото* училище се е снабдило вече съ доста просвѣтени и подготвени учители, между които: *Давидъ Х. Тулешковъ*, *Йорданъ Статимировъ*, *Димитъръ Витановъ*, *Георги Драгошиновъ* и *Никола Дабевъ*, отъ които Д. Витановъ е билъ съ висше образование и е владѣялъ добре английски и руски езици. Той е преподавалъ на горнитѣ класовъ: математика, астрономия и естествознание. Не по-малко просвѣтенъ и подготвенъ е билъ и учителътъ *Йорданъ Статимировъ*, знаещъ добре француския и арабско-